

I CD har vi i lighed med mange andre ordførere nogle spørgsmål, som vi gerne vil have nærmere afklaret under udvalgsbehandlingen, inden vi tilkendegiver vores endelige stillingtagen til dette forslag.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Tak for en række nuancerede og positive indlæg fra flere af ordførerne.

Det er magtpåliggende for mig at understrege, at regeringen bestemt også er betænkelig ved enhver udvidelse af myndighedernes adgang til at få adgang til privat ejendom uden nogen form for retskendelse.

Det er en balancegang mellem på den ene side hensynet til, at myndighederne bliver i stand til at kunne kontrollere de oplysninger, som man rent faktisk pålægger borgerne at give, og på den anden side hensynet til den almindelige borgers retssikkerhed, den borger, som ikke er i fokus, men som skal betale skatten. Denne afvejning skal ses i forhold til hensynet til den enkelte borger, der bliver underkastet myndighedernes kontrolbesøg. Jeg synes, at dette forslag, bortset fra at det i realiteten er præciseringer og justeringer, balancerer udmærket mellem de to forskellige hensyn.

Der har været stillet en del spørgsmål og rejst en række diskussionspunkter, som jeg synes tyder på, at vi får en god udvalgsbehandling af dette lovforslag. Jeg skal tilsige mit fulde samarbejde i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Skatteministeren har meddelt mig, at han ønsker at tage de to på dagsordenen under punkterne 7 og 8 opførte sager tilbage, nemlig:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 97:

Forslag til lov om ændring af forskellige punkt-afgiftslove. (Forhøjelse af afgiften af røgtobak, chokolade- og sukkervarer, konsum-is, mineralvand, kaffe og te samt ophævelse af afgiftsfrigørelse for deponering af visse restprodukter fra kraftværker).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 20/11 97).

8) Første behandling af lovforslag nr. L 98:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse klorerede opløsningsmidler, lov om afgift af visse detailsalgspakninger og visse poser af papir eller plast m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Afgift af visse produkter til motorkøretøjer samt justering og forhøjelse af visse afgiftssatser for emballager m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 20/11 97).

Ønsker nogen at optage disse forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslagene bortfaldet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 81:
Forslag til lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Ophævelse af genanvendelsesvirksomheders adgang til kompensation for affaldsafgiften m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 14/11 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jacob Buksti (S):

Dette forslag er en følge af den undersøgelse af den eksisterende kompensationsordning, som et tværministerielt udvalg har forestået, således som det blev vedtaget i december 1996.

Det tværministerielle udvalg påviste, at kompensationsordningen isoleret set modvirker et af de overordnede formål med afgiften, fordi det incitament til at sikre størst mulig genan-

vendelse af affald, som affaldsafgiften udgør i sig selv, svækkes af genanvendelsesvirksomhedernes adgang til kompensation for afgiften af det affald, som virksomhederne ikke genanvender.

Desuden konstateredes det, at ordningen er udformet på en måde, der indebærer en række afgørende svagheder og muligheder for omgåelse.

Det er disse forhold, som lovforslaget retter op på, og samtidig benyttes lejligheden til at præcisere fritagelsesbestemmelserne for biomasse m.v.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Lovforslaget ophæver genanvendelsesvirksomheders adgang til kompensation for affaldsafgiften og forringer derved vilkårene for genanvendelsesvirksomheder.

Venstre kan ikke støtte denne forringelse af genanvendelsesvirksomhedernes vilkår, og derfor agter Venstre at stemme imod lovforslaget.

Gitte Seeberg (KF):

Det forslag, som vi her har til behandling, om afskaffelse af kompensationsordningen for affaldsafgiften, er, hvis forslaget gennemføres, en bombe under miljøet og genanvendelsesindustrien.

Vi risikerer, at virksomheder må lukke, og at arbejdspladser derved går tabt, vi risikerer, at miljøet bliver taberen i sagen, og endelig risikerer vi, at mere og mere affald vil blive eksporteret, og det er ellers ikke ligefrem den politik, som kendetegner dansk miljøpolitik.

Den hidtidige kompensationsordning har sikret, at det affald, der ikke kan genanvendes, alene er blevet belagt med en afgift på 40 kr. pr. ton, og afgifter ud over de 40 kr. er blevet kompenseret. Regelen blev indført i 1990, da afgiften i sin tid steg til 130 kr. pr. ton. Formålet var at holde genanvendelsesindustrien skadesløs.

Afgifterne er siden da steget voldsomt. Afgiften er nu på 335 kr. pr. ton, og det vil med andre ord betyde, at for de virksomheder, som vil blive ramt af dette forslag, vil afgiftbelastningen allerede pr. 1. januar 1998 stige fra 40 kr. til 335 kr., hvis forslaget gennemføres.

Vore nærmeste nabolande, Sverige og Tyskland, har ikke nogen afgift. Der er derfor en nærliggende risiko for, at f.eks. gamle biler eksporteres til disse lande, og det er direkte til ska-

de både for miljøet og for den danske genanvendelsesindustri. Der er også en øget risiko for, at affald dumpes i naturen. Det er noget, der allerede finder sted nu, og det er helt sikkert, at det vil tage til, hvis ordningen afskaffes.

Regeringen plejer ellers at gøre sig til fortalere for et godt miljø. Det er et standpunkt, som også deles af Det Konservative Folkeparti, men dette forslag vil have den helt modsatte effekt af, hvad man i virkeligheden ønsker at opnå.

Det er ikke noget stort antal virksomheder, der er inde under ordningen. Kontrollen er skrap, og det skal den selvfølgelig også være. Det er derfor ikke rigtigt, som der er anført i bemærkningerne, at der er afgørende svagheder og muligheder for omgåelse. Hvis det var problemet, ville vi selvfølgelig gerne være med til at løse det.

Jeg er også uenig i konklusionerne i bemærkningerne til forslaget om, at genanvendelsesindustrien med kompensationsordningen skulle være villig til at modtage materiale og returmateriale med større urenheder. Faktisk genanvender man i dag, hvad genanvendes kan med den teknologi, vi kender i dag.

Så alt i alt må jeg også her foreslå skatteministeren at lytte til de berørte parter snarere end til ministerens kollega miljøministeren, når vi kommer til udvalgsbehandlingen. Der er simpelt hen ikke noget sagligt belæg for at afskaffe ordningen, og Det Konservative Folkeparti kan derfor ikke støtte lovforslaget.

Ole Sohn (SF):

SF lægger afgørende vægt på at få styrket genbruget, så vi kan nedbringe forbruget af vores begrænsede ressourcer.

I loven om affaldsafgift er der i den bedste mening indført en undtagelse, så genbrugsvirksomheder ikke skal betale affaldsafgift. Det lyder umiddelbart meget fornuftigt, men undtagelsen indebærer i realiteten, at genbrugsvirksomheder ikke får den maksimale tilskyndelse til at reducere den del af affaldet, der ikke genbruges.

Derfor er vi åbne over for forslaget om at afskaffe undtagelsen. Den del af affaldet, der genbruges, er selvfølgelig stadig fritaget for afgift, og det er kun restaffaldet, der skal betales for.

Så vidt vi kan se, vil afgiften på restaffaldet kunne overvælttes på den, der leverer affaldet til genbrugsvirksomheden, så genbrugsbranchen ikke på nogen måde stilles ringere end i dag,

men vi vil under udvalgsarbejdet lytte til de kommentarer, der kommer fra genbrugsbranchen, så vi kan sikre et øget genbrug.

Elisabeth Arnold (RV):

Noget af det interessante ved den moderne miljøpolitik er, at affald ikke er affald, men affald er en vare, og derfor kan ændringer af afgiftsniveauer og særlige kompensationsordninger pludselig forvride det miljømæssige sigte, der oprindeligt var med ordningen.

Det er jo pudsigt. Når man læser bemærkningerne til lovforslaget og ser på den vinkel, som Det Radikale Venstre har haft på det, kan man se, at miljøsigtet skulle fastholdes, og derfor har vi ladet os påvirke af, at der var en rapport, der viste, at kompensationsordningen ikke øgede miljøsigtet, at kompensationsordningen ikke sikrede størst mulig genanvendelse af affaldet.

Det synes vi selvfølgelig var noget, som vi burde tage hånd om og skulle reagere på, og derfor er det jo pudsigt at høre specielt den konservative ordfører sige, at dette forslag er en bombe under miljøet. Det tyder jo på, at man, selv om man har miljømæssige briller på, kan vurdere et forslag som det her vidt forskelligt.

Det Radikale Venstre går ind for forslaget her, men vi synes selvfølgelig, vi skal lytte til de svar, som de spørgsmål, fru Gitte Seeberg vil stille i udvalget, afføder. For når man kan vurdere spørgsmålet så forskelligt, må der selvfølgelig en nøjere beskrivelse til af, hvad det egentlig er, der vil blive konsekvenserne af det her forslag.

Men vi ser frem til et grundigt og sagligt udvalgsarbejde og regner med, at fornuften og miljøet sejrer til sidst.

Kim Behnke (FP):

I mange år har vi ihærdigt forsøgt at få etableret mest mulig genbrugsindustri og genanvendelse i Danmark. Vi synes jo alle sammen, det er ærgerligt, at der f.eks. er så meget papir, der bliver destrueret frem for at blive genanvendt. Vi synes, det er ærgerligt, der er så meget affald, der går til deponering eller til forbrænding, hvis det i virkeligheden kan genanvendes.

Det er nu lykkedes for nogle få genanvendelsesindustrier at få skabt en meget hårfin balance, som gør, at de virksomheder kan eksistere. Og det er ikke nemt. Hvis vi f.eks. tager papirområdet, så er papir en international handelsvare, som er faldet og faldet og faldet i pris de

senere år. Derfor er mulighederne for at få økonomi i at genanvende papir ikke altid til stede.

En af konsekvenserne de senere år har været, at papirgenanvendelsesindustrien har været nødsaget til at være mere kritisk, mere kræsen med hensyn til lødigheden eller kvaliteten af det papir, de får tilbage. De foretrækker i vore dage at have aftaler med avistrykkerier og andre, hvor de er sikre på, at det papir, de får, har en bestemt lødighed.

Når det derimod gælder den papirmængde, der er indsamlet fra private husstande, ja, så er problemet ofte, at folk blander papir, ugeblade, plasticposer og alt muligt andet skrammel, og derefter har genanvendelsesindustrien problemet med at foretage en sortering, og de står med en masse affald bagefter, som de ikke har noget at gøre med. Hvis de nu skal til også at betale en afgift for at komme af med det affald, de plasticposer, hvor aviserne var i, osv., så er økonomien ikke længere til stede.

Så sker der det, at Redan, Makir, Averhoff, og hvad de ellers hedder, siger: Vi vil slet ikke have det affald. I kan køre det til kommunal forbrænding i stedet for. Vi vil ikke påtage os det arbejde, det er at få det ind på virksomheden, når vi først skal bruge ressourcer og penge på at sortere kvaliteterne, få papir for sig og affald for sig, og derefter skal betale for at komme af med affaldet. Og så bliver resultatet, kære minister, at de siger: Så gider vi slet ikke beskæftige os med det.

Og spørgsmålet er: Har vi så egentlig gjort miljøet en tjeneste? Man kan sige: Nå ja, det er lige meget. Det bliver så brændt af på en forbrændingsanstalt, og forhåbentlig bliver der lavet strøm og fjernvarme ud af varmen. Men vi har jo belastet den danske betalingsbalance med, at vi skal importere noget papir, fordi vi ikke genanvender så meget.

Med dette lille eksempel håber jeg, at det går op for ministeren, at ministeren gør sig selv, det danske samfund og miljøet en bjørnetjeneste. Denne nidkærhed, denne regnen på femte decimal – uha, der er nogle virksomheder, der tjener en krone på ikke at betale fuld deponeringsafgift – er simpelt hen uforskammet over for en branche, som har så svært ved at blive på markedet.

Forud for behandlingen i salen i dag har jeg med interesse læst bl.a. det tidsskrift, der hedder Miljøinformation, hvor de branche for branche fortæller, at hvis man vedtager den her afgift, så kan det godt være, at man tror, man

får nogle flere penge i statskassen, men det gør man ikke.

For konsekvensen af det kan meget vel være, at de virksomheder enten går ud og gør det, som nogle har været inde på, nemlig foretager sort deponering og sender en vognmand af sted ud bag nogle hyldebærhegn, som så vipper det af på en eller anden landmænds jord, så han skal betale afgiften i stedet for, eller også siger virksomhederne nej tak til at modtage de ting til genanvendelse, hvor der er for meget affald i, fordi det simpelt hen er for dyrt for dem.

Så ministeren skal ikke forvente at få disse millioner i statskassen. Det bliver ikke tilfældet. Vi frygter tværtimod, at konsekvensen af det her bliver, at der sker reeksport eller eksport af affald, og at vi miljømæssigt kommer i en dårligere situation end den, vi er i i dag.

Derfor kan Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke støtte lovforslaget. Det taler imod enhver sund fornuft at vedtage det her, og jeg håber, vi kan bruge udvalgsarbejdet til at overbevise ministeren om, at det her er en rigtig, rigtig dårlig idé.

Frank Aaen (EL):

Den ene del af det her lovforslag, nemlig ophævelse af kompensation for affaldsavgiften, kan vi støtte. Det virker skævt, som det er nu, og jeg tror i modsætning til, hvad Det Konservative Folkeparti var oppe at sige, at det vil virke fremmende på genbruget. Skulle det vise sig ikke at være tilfældet, eller kan der komme overbevisende indlæg fra genbrugsindustrien, vil vi selvfølgelig lytte til det under udvalgsarbejdet, men umiddelbart synes vi, det lyder yderst fornuftigt.

Jeg vil dog sige, at vi ikke er så store tilhængere af, at det bare gøres til et spareforslag. Vi har faktisk for et par måneder siden henvendt os til regeringen og sagt, at vi synes, at det, der var brug for, var at omprioritere anvendelsen af de 7 mio. kr., der bruges på den her måde. Vi har foreslået regeringen, at man bruger den her anledning til at styrke genbruget på en anden måde, nemlig ved at styrke udviklingen af og produktionen af komposterbar økologisk produceret emballage, sådan at vi helt undgår at få emballagen ind i forbrændingsanlæg eller deponeringsanlæg, og får det komposteret, således at det kan komme tilbage til den natur, det kom fra.

Vi vil bruge udvalgsarbejdet til at advokere lidt for, at vi kan nå til enighed på det område,

for det vil faktisk være en styrkelse af en ny genbrugsindustri, som vi mener der er behov for at få udviklet.

Hvad angår den anden del af lovforslaget, den såkaldte præcisering af fritagelsesbestemmelserne for biomasse, så er vi umiddelbart imod den del, for vi mener ikke, der er tale om en præcisering, men om en udvidelse. Det må vi selvfølgelig have uddybet ved spørgsmål under udvalgsarbejdet, men umiddelbart tolker vi ændringen således – det er muligt, vi tager fejl – at et storkøkken fremover kan få afgiftsfritagelse, når de kører alt husholdningsaffaldet fra dette storkøkken på forbrændingsanlægget. Det er vi lodret imod. Vi ønsker, at alt køkkenaffald skal komposteres og tilbage til naturen og ikke brændes af i forbrændingsanlæg.

Og derfor, som vi ser den del af lovforslaget nu, kan vi ikke støtte det, men her er vi selvfølgelig også modtagelige for argumenter under udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Et par af ordførerne har været inde på, at det her klart vil forværre Danmarks miljøforhold og nedsætte muligheden for genbrug, og jeg bliver også skældt ud for at være nidkær og smålig i den her sammenhæng.

Må jeg gøre opmærksom på, at det her forslag er baseret på et tværministerielt analysearbejde, som foreslår det her ud fra det synspunkt, at genbrugsvirksomhed skal behandles som al anden virksomhed. Det er jo stadig væk sådan, at der rent faktisk stadig er afgiftsfritagelse for den del af affaldet, som ikke bliver deponeret, men som bliver oparbejdet. Man behandler faktisk blot genbrugsvirksomheder som andre virksomheder med de fritagelsesmuligheder, der er for afgiften. Så jeg synes ikke, at der er argumenteret særlig overbevisende for, at det skulle være et forslag, der ville hæmme udviklingen i retning af et bedre miljø og større incitament til genbrug.

Jeg vil også – det er mest til hr. Frank Aaen, som kommer ind på nogle betragtninger vedrørende anvendelsen af et eventuelt provenu – godt advare lidt mod den her cigarkassetænkning, der indebærer, hver gang man har en eller anden grøn afgift, der tjenes nogle penge på, at man så siger, at man skal bruge pengene til nogle miljøforbedringer. Det er jo sådan, at vi på udgiftssiden igennem adskillige år har brugt mange penge på genbrugsaktivitet i al almindelighed. Konsekvensen af det er jo, hvis man nu

forestiller sig, at vi får et provenutab, at vi så skal skære ned i de udgifter, man har til genbrugsvirksomhed.

Jeg synes, det er vigtigt at fastholde, at vi på udgiftssiden bruger en masse midler og ressourcer på en miljøpolitik. Hvad man så rent faktisk har på afgiftssiden, og hvilke konsekvenser det vil få med hensyn til provenuet, det kan være en anden ting. Jeg mener ikke, at der er fornuft i hele tiden at kæde de her ting sammen. Det behøver ikke ensidigt at være til fordel for miljøet, for man kan altså også argumentere for, at det kan være nødvendigt med langt større udgifter til f.eks. genbrug på udgiftssiden, uden at man skal ind og finansiere det ved en eller anden afgiftsmæssig cigarkasse.

Jeg er altså meget betænkelig ved, ikke fordi det betyder fantastisk meget med de 20 mio. kr., men generelt set er jeg betænkelig ved den dér holdning med, at hver gang man scorer nogle penge i afgifter, så skal pengene bruges til noget miljø. Det forudsætter en eller anden antagelse om, at vi slet ikke på udgiftssiden afholder en masse udgifter til miljøforbedringer, til genanvendelse osv., uafhængigt af hvad der er af finansiering. Man bruger almindelige skatteyderfinansierede udgifter, og det synes jeg egentlig er den rigtige holdning til det her.

Jeg vil advare mod denne her cigarkassetænkning. Den tror jeg ikke er særlig frugtbar, specielt ikke i forhold til miljøet. Der er mere alvorlige hensyn, der skal tages, og det skal ikke finansieres eller afgøres af, hvilket provenu man tilfældigvis får ind.

Men jeg vil i øvrigt være parat til at svare på de spørgsmål, der vil blive stillet under udvalgsbehandlingen, og der skal jeg nok medvirke til, at vi får en hurtig afgørelse om det her lovforslag.

Frank Aaen (EL):

Jeg er sådan set enig med skatteministeren i, at cigarkassetænkningen på visse sagsområder her i Folketinget er alt for populær. Jeg prøver sådan set selv en gang imellem at modvirke den dér tankegang med hele tiden at få puttet penge ned i en cigaræske og så udnævne en bestyrelse til at bestyre den cigaræske osv. osv. Det er nogle gange fornuftigt, men det tager også nogle gange overhånd.

Men her er der altså tale om, at vi har afsat penge til at styrke genanvendelsen, genbruget, og derfor synes jeg, det er helt relevant. Og uden at man behøver at tage nogle principielle

synspunkter ind om cigarkasser, så er det da helt relevant, når vi regner med, at vi her kan styrke genanvendelsen og samtidig spare nogle penge, at vi så kan sige, at vi har råd til at gøre en ekstra indsats på et andet område, der er i helt forlængelse af det, som det her lovforslag drejer sig om, nemlig at styrke genbruget. Så jeg vil sådan set anbefale regeringen lige at lytte en gang mere.

Jeg er lige blevet opmærksom på, da jeg så i mine papirer, at det altså er Miljøministeriet, vi har skrevet til om forslaget om komposterbar økologisk produceret emballage, men jeg skal selvfølgelig sørge for, det tilgår skatteministeren, og at vi får mulighed for at få en diskussion af det indholdsmæssige.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal ikke lave en lang debat ud af det her. Men jeg vil sige, at regeringen selvfølgelig lytter til, hvad Enhedslisten måtte fremføre af argumenter, og de er jo lejlighedsvis udmærkede og gode, men jeg har svært ved at se logikken i det her. Det er altså sådan, at nogle gange er det fornuftigt at opretholde cigarkasseeprincippet, andre gange er det ikke. Det var det, jeg hørte hr. Frank Aaen sige.

Jeg kunne godt tænke mig en lidt mere sofistikeret beskrivelse, sådan analytisk funderet, af, hvornår cigarkasseeprincippet skal opretholdes, og hvornår det ikke skal, bare lige til orientering for regeringen.

Frank Aaen (EL):

Der er faktisk ganske mange midler, som jeg tror det er en god idé man har et råd til at fordele. Lad os bare tage en stor del af kunststøtten, hvor jeg tror, det er en god ting, at det ligger hos et ekspertråd og ikke f.eks. ensidigt hos kulturministeren. Der er jo inden for skatteministerens eget område tipsmidlerne, hvor jeg tror, at en god ting er, at meget af det ligger ude hos selvstændige råd, altså i en såkaldt cigaræske. Det er meget fornuftigt og den eneste fremkommelige måde at administrere de midler på.

Men jeg er enig i det principielle, at man ikke, hver gang man tager penge et sted, skal sige, at pengene skal bruges det samme sted, for det er sådan set det samme som at ophæve hele velfærdsstaten. Hvis det hele skal hænge sammen i en cigaræske, så er konsekvensen jo, at vi ikke skal betale skat, og at vi så skal beholde penge-

ne hver især, og det går vi naturligvis ikke ind for.

Men lad os vende tilbage til det indholdsmæssige, og hvis skatteministeren ikke vil finde 10 mio. kr. til komposterbar økologisk produceret emballage på den her lov, så er vi da lige glade med, om de skal findes et andet sted, bare vi kommer i gang med det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 84: Forslag til lov om ændring af skattekontrolloven. (Oplysningspligt vedrørende koncerninterne transaktioner).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(FremSAT 14/11 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Det lovforslag tilsigter at øge skattemyndighedernes mulighed for at kontrollere og sikre korrekt opgørelse af den skattepligtige indkomst, selvangivelsen med andre ord, ved koncerninterne transaktioner på tværs af landegrænserne. Det vil sige danske virksomheder, der har udveksling af varer og tjenesteydelser m.v. med virksomheder, som de selv kontrollerer i udlandet, eller udenlandske virksomheder, der kontrollerer virksomheder i Danmark. OECD har retningslinjer herfor, og flere lande er begyndt at stramme op på disse bestemmelser for at sikre sig et skatteprovenu eller undgå at tabe et skatteprovenu.

Fremover, såfremt dette lovforslag bliver vedtaget, skal virksomhederne kunne doku-

mentere, hvorledes de fastsætter pris- og aftalevilkår for interne transaktioner. Skattemyndighederne skal kunne kontrollere, at priser og vilkår er fastsat i overensstemmelse med, hvad der kunne være opnået, hvis transaktionerne havde været aftalt mellem uafhængige parter. Dette for at undgå, at skattepligt flyttes til det land, der beskatter mildest, og for at undgå ulige konkurrencevilkår over for rent danske virksomheder.

Socialdemokratiet kan anbefale lovforslaget.

Peter Brixtofte (V):

Med stort set samme begrundelse som den forrige talers går Venstre også ind for det her lovforslag. Vi har heller ikke noget ønske om, at man kan flytte rundt på overskud eller underskud mellem landene afhængigt af de forskellige satser.

At man så derudover også vil arbejde i EU og i internationalt regi i det hele taget for at få harmoniseret satserne, er så en anden sag, men som det er i dag, er der altså mulighed for at flytte lidt rundt med over- og underskud, og det skal vi have en bedre kontrol af.

Gitte Seeberg (KF):

Det lovforslag, som skatteministeren her har fremsat, er måske ikke det mest folkelige forslag, men det er i hvert fald et væsentligt forslag, må man sige, når vi taler om koncerninterne transaktioner på tværs af landegrænserne. OECD er kommet med nogle guidelines og nogle anbefalinger, og selvfølgelig skal vi fra dansk side også støtte det.

Lovforslaget rejser imidlertid et par problemer. Det fremgår af forslaget, at det indebærer en udvidet selvangivelsespligt samt en pligt til at udfærdige og opbevare skriftlig dokumentation for priser og vilkår for koncerninterne transaktioner. De selskaber, vi her taler om, bliver således undergivet en udvidet selvangivelsespligt. Det fremgår, at der efter indstilling fra Ligningsrådet vil blive udarbejdet særlige oplysningsfelter til selvangivelserne, men vi skal huske på, at forslaget allerede nu har mødt stor kritik. Vi skal også tænke på, at det kan blive en udvidelse af de administrative byrder for virksomhederne.

Jeg vil sige, at vi er enige i det overordnede mål, men vi må prøve at finde en ordening, hvorefter det kan lade sig gøre inden for rimelighedens grænser.